

410 De Regia Protect. vi oppress. appell.

solvendo, dummodo sententia concipiatur in personam procuratoris. Gravat. in addit. ad proxim. Vestriss. l.4.c.4.in fin.41. post DD. in l. si defunctus 15. ff. de proc. Bald. in l. nulla dubit. 23. C. eod. sit. Grat. discept. foren. 2. p.c.243. n.13. & 14. ubi post l. conf. 13. col. 2. ad med. n.2. & per totum l.4. intelligit, dummodo non sumus

237 in domino, qui sine hædere decelerit, tunc enim nec poterit ferri sententia cum dicto procuratore & etiam in rem suam, & celiionario: & in causa quoque possessoria.

238 Item valet sententia contra mortuum, quando judecatur ignoravit mortem, Riminal. junior conf. 179. n.27. cum seqq. lib. 2. Angel. conf. 223. pro decis. post prim. versi. concludo igitur. n.2. & de veriori opinione contra alios concludo l.3. in l. non exigimus sibi quis in iudicio n.5. ff. si quis cautio. Butr. in c. quia. col. 2. in pris. sub. n.7. de iudicis. Milis in verbo, sententia lata contra mortuum fol. 423. Put. dec. 186. in fin. p.1. ubi quid est vera in propositis, secus in beneficialibus, Riminal. Jun. conf. 179. n.30. lib. 2. Beccius conf. 10. per totum. Guid. Pap. decis. 36. Procurator. Rebuff. de sentent. gl. ante. n.10. tom. 3. fol. 434. Marant. de ord. jud. 3. p.6. prim. 107. Conf. de signor. & scien. fact. cent. 2. d. 74. n.7. multos alios referens sequitur Grat. ubi proxime n.9. & seqq. & tom. 1. c. 18. à n. 29. un plurib. seqq. Myndling. cent. 1. obser. 85. n.4. Andr. Gail. obser. 19. l.1. n.4. Rebuff. in l. moribus soniticus 113. col. 1. vers. secundus non valet ff. de verborum, sign. Gabr. conf. 50. in pris. lib. 1.

239 Indistincte tamen secundum est, in procuratore constituto à Praelato, vel rectore aliecius Ecclesiæ in his, que ipsam Ecclesiæ tangunt ut, mortuo Praelato constitutive mandatum fuit, censeatur, etiam re non integra, & lite jam per ipsum contestata, in vita constituentis, text. est mirabilis, in clem. si procur. cuius haec sunt verba: Procuratorem à Praelato, rectore, vel alio quolibet, pro Ecclesiæ sua vel cum beneficio constitutum, per mortem constituentis revocari censemus, etiam quod negotia jam incepit, & causas, in quibus per ipsum lis fuerit ante mortem hujusmodi contestata; ubi latè gl. & Doctores.

240 Meminimus etiam, quod instrumentum, seu acta, quæ coram uno notario trahantur, non sufficit presentare, & suffit producere in actis alterius notarii, etiam ejusdem judicis & tribunalis, sed omnino debent produciri in actis ejus, qui causam trahat, ut alias fuit tentum per Rot. in una Romana censu 4. Decemb. 1595. coram Cardinali Pamphilio da testif. Mateo, var. refol. lib. 2. c. 107. num. 4. ubi à pris. post alios, quod 241 coram eodem justice, & inter eisdem personas due causas trahentur, gesta in una non probant in alia, nisi expressè reproducantur, nec iudex potest supplicare ex capite notorietas; recte conducunt quæ dixi 42. c. 1. à n. 8. & seqq.

242 Illud tamen valde utilissimum notaverim, quod cùm de jure, & Rota stylo nonnullæ sint iudicij solemnitates essentialiter requisitæ, quarum omisso actum iudicium, & sententiam vitiem ipso jure, & ita per Rot. in dies declaratur, tamen omnia sufficiunt si de contrario Hispaniae iudiciorum stylo doctum fuerit, & apparent, quoniam generale verum est, ut in ordinariis

243 iudicij, stylus, & consuetudo loci, ubi litigatur, & iudicium agitur, temper est servandus, gl. fin. & ibi Abb. nu. 10. & 11. & cateri omnes in c. quod clericis de for. compet. Felin. in c. Ecclesia Sancta Maria, n.55 de confi. Hoch. de Curt. in c. s. de confuerud. sedl. 8. n.69. & seqq. 9. 16. n.37. & 38. Vant. de nullit. ex defect. process. n.56. Jacob. Put. dec. 39. n.2. lib. 3. Hieron. Gonz. in regul. de men. alter. gl. 9. in annot. nu. 104. plenissimè Roland. à Vall. in conf. 48. n.1. & per totum vol. 5. qui post alios n.13. & 23. fecutus à Gonz. ibi n.105. affirmat, iudicium appellationis teneri approbat justum stylum tribunali inferioris, juxta quem iudex à quo processum

ordinavit, de quo vide quæ nos late suprà 1. p. c. 2. §. à principio.

Et in terminis ita plures declaravit Rot. Rom. ut in una Cordubena. decimaru 14. Januarii anno 1594. coram Seraphino, & in alia Calagurita. oblationum 26. Maii 1590. coram Comitolo; & in Toletana decimaru de Sarre 16. Februario coram Pamphil. & alias f. p. 1. ut testatur, Hier. Gonz. in d. regul. de mens. & alter. gl. 9. 1. in annot. n.55. & eff. bon. decisio Cef. de Grall. m.6. n.6. de sent. & re jud. per Gonza. de Paz. in prax. 1. p. 1. 8. temp. ex 45. & tom. 2. c. 2. de citat. n.14. qui per d. Rot. decisions fuit allegatus, quibus dicitur, quod examen testimoniis de Hispania citatione, etiam unica pro toto termino probatorio præfixo, & postmodum prorogato, sustineatur ex Hispania styllo, qui patitur aliquas limitationes, ut per Gonza, latè supra, qui à n.65. defendit stylum Hispaniae, ut terminus probatorius ita 246 communis, & eodem tempore, reo atque actori curat, quidquid de styllo Rota servetur, ut prius, probet actor, postmodum autem reus, actoris probatione relevante; putat tamen ipse num. 69. quid si tribunal. 247 bus Ecclesiæficius reus ex aliqua iusta causa insulteret, quid non sibi præfigatur delatio ad probandum suas exceptiones, donec actor suam probe intentionem obtineret, quod potest sustineri ex his quæ ipse à num. 65.

Hinc etiam fluit, quid licet de jure, & Rotæ stylog 248 examen testimoniis sit nullum ipso jure, factum notarium recusat, ad quod sola sufficiens absque causa expressione cum juramento sufficit, ad illum removendum in totum. Gaill. præl. obser. lib. 1. obser. 33. n.17. Mafcard. conf. 1095. n.32. Virginius de Boccat. tral. de liter. remij. c. 6. n.14. Scaccia 17. de jud. causa. civil. & crimin. lib. 2. c. 8. n. 919. & seqq. fol. 317. non tamen ei datum adjunctione, ut de ratione, & inconvenientibus adjuncti videns Gonza, in regul. de mens. & alter. gl. 9. §. 1. in annot. à n. 98.

Tamen quia stylus Hispaniae in causis ibidem adhuc 249 penditibus aliud servat, nempe reculatio receptio & notario, re non integræ, hoc est, postquam incepit negotium, non removetur in totum, sed adjunctus ei datur, ut ex l.22. iii. de los recevers lib. 2. refol. Greg. Lopez tit. 4. p.3. in gl. magna, prope finem, allegans Joan. de Plat. in l. nulli. ad fin. C. de num. & dilat. Aviles in c. frator. c. 35. in gl. vero remitt. n.4. Paz. in prax. tom. 1. p. 1. temp. 10. n. 8. & in annot. de tabel. n.42. Aved. de exequen. mand. 2. p. c. 15. n.5. Azeved. in l.1. iii. 10. n.22. & in l.1. n.11. iii. 27. lib. 4. recipil. pariter dictus stylus sustinetur, ne reprobatur à Rota secundum Gonza. ubi proxime num. 103. & seqq. ubi & recte dicit, aliud esse dicendum in causis penditibus in Rota, ad quas examinantis testes in Hispania, vigore remissorialium Rotalium; quia tunc notarius remissorialis recusat sit in totum removendum, juxta Rotæ stylum quo casu loquitur decisio Rotæ 604. num. 10. & 2. p. 1. diverso.

In aliis etiam casibus hic Hispaniae stylus contrarius 250 Rotali, per eandem Rotam fuit admisus, testifl. Ca-pitul. dec. 265. p.3. suffice decimus in una Calaguritanæ juris votandi 19. Januarii anno 1590. coram Orano, & in alia Calaguritanæ oblationum 26. Maii 1590. coram Comitolo testifl. Gonza. ubi suprà n.115. Put. dec. 258. n.3. lib. 1.

Et in optimo alio casu siccè hoc idem determinavit 252 Rot. ut in una Burgen, residentia 30. Maii 1586. coram D. Plato & in ali Burgen. concedenda licentia coram Orano de anno 1585. & in alia Concheni coram Blanchetto, & in Pamphil. Parochiali. 13. Julii 1600. coram Pegna. ut testifl. Gonza. de mensibus & alter. gl. 9. ff. in annot. à n. 154. videndum num. 117. quibus resolutum fuit, quid licet de jure, & Rotæ stylus citatio ad sententiam ita sit necessaria, ut ejus omisso

Pars III. Cap. X.

411

omisso ipsam vitiet, & nullam reddat: tamen sententia de Hispania lata absque illa, non annulatur, ex eo quod de stylo Hispaniae hæc citatio non requiritur; imò ibi conclusio in causa vim habeat citationis ad sententiam.

Imò generaliter verum est, quod etiam ubi isthac citatio ad sententiam requiritur, conclusio in causa polt discussione intimata utique parti supplet omnino hujus citationis defectus; probant ratione redditentes mirabilem Gonza. ubi suprà num. 154. (alijs plures limitationes inferens) Vant. de null. c. fin. à 107. Alex. conf. 225. ponderat. n.22. vol. 6. Matth. de Affid. de c. 238. incipit div. est n.6. non tamē sufficit. si causa non est formaliter & legitime conclusa, sed index dumtaxat mandat conclusi, ut fusile decisum in una Hispaniæ Capellaniæ coram Bobalo; & in d. decis. Burg. residentia 30. Maii 1586. coram illustrissimo Plato testifl. Gonza. ibi n. 156.

Similiter etiam post executorialium expeditionem de Rotæ styllo intimations, & earum reproductions, debent necessarij earum executionem præcedere, quærum omisso illam reddit nullam ipso jure, & attentatam, quæ tamen cum de styllo Hispaniae non requirantur earum omisso executionem non subvertere, declariat Rota, prout & nos probavimus inferis 4. p. c. 1. vers. si vero notandum est, Et. à n.89.

CAPUT X.

De jure Regio patronatus, & an, & quibus casibus ab ordinario recusante instituere presentatum per Catholicam Majestatem certante Regia Coronæ jus patronatus minime pertinere; appellatio interjecta non deferendo, vis fiat?

SUMMARIUM.

- 1 Appellationi à collatione beneficii spacio jure regio patronatus omisso à presentato Catholicam Majestatem emigile si non deferatur, an vis fiat.
- 2 Collatio facili spacio jure patron. est nulla ipso jure. Presentatio, electio & collatio sunt fructus juris presentandi, eligendi & conferendi, ibid.
- 3 Presentatio à patrono putativa existente in quasi possessione preferitur presentato habente jus in proprietate.
- 4 Presentandi status & quasi possesso si non reperiatur apud regiam majestatem, sed apud ordinarium, an jus patronatus contemptum dicatur.
- 5 In beneficialibus quod collationem, presentationem, & electionem ultimus status & immediata quasi possessione attenditur.
- 6 Quasi possesso conferendi attenditur, non jus proprietatis.
- 7 Collatorem seu patronum esse aliud est, aliud vero jus presentandi, vel conferendi habere, quia illud recipit peccatorum, istud possessorum.
- 8 Presentandi jus haber, ergo competit mihi jus patronatus, non est bonum argumentum.
- 9 Fundamenta specialissima multa urgunt, que jus regium patronatus conservant, prescriptionemque ipsius beneficii impedunt, atque quasi possessionem inficiunt.
- 10 Regi Hispanie competit jus patronatus in quibusdam beneficiis ex Bull. Adriani VI. Clementis VII. & Pauli III. maximorum Pontificum.
- 11 Bullæ Adriani VI. verba referuntur, quæ jus patronatus in beneficiis consistorialibus Regi Hispaniarum competit.
- 12 Ex clausulis Bullæ Adriani (que eniam voluntatem Salgado de Protect. Reg.
- 13 demonstret) clare attenta earum natura & proprieitate exclusit quoque possesso & prescriptio contra Regem nostrum in beneficis sui juris patronatus.
- 14 Prescriptio ut procedat in jure patronatus regio, duo requiriunt probanda, patientia, & scientia patroni, & animus liberandi Ecclesiam à jure patronatus.
- 15 Abque quasi possessione nulla prescriptio juris incorporalis procedere potest.
- 16 Quis possesso in juris corporalibus queri non potest, nisi ex scientia & patientia adversarii.
- 17 Contra Regem nulla potest probari scientia & patientia, ut aliquis usurpi jus patronatus, cum potius tales Bullæ in ejus derogatione resistentur in Hispania, ne illis utique queant imperantes.
- 18 Scientia officialium in prescriptione contra Principem sufficit, ut illi prejudicet.
- 19 Scientiam officialium in prescriptione contra Principem sufficiere qui teneantur.
- 20 Qui in hac controværia meditare tenuerim opinionem,
- 21 Scientia officialium in prescriptione sufficit, nempe in iis quorum administratio spectat ad eadem officiales, eaque ratione possunt reciamare.
- 22 Juris patronatus regis administratio, & cognitio non pertinet ad officiales Regis, sed ad ipsum dumtaxat, ideo scientiam officialeum Regi nocere non potest in ejus juris patronatus prescriptione.
- 23 Scientia officialium non nocet Regi in ejus jure patronatus.
- 24 Clausula derogatoria in contractum faciendo (quisbus uitius Bulla Adriani) inducit presentationem defectui voluntatis in futurum.
- 25 Clausula derogatoria procedens operatus defecit voluntatis in dispositionibus sequentibus.
- 26 Ea que sunt facti in principiis, ignorare presumuntur.
- 27 Provisions Apostolica non mutant statum beneficii juris patronatus, nec patroni nocent docentibus de suo jure patronatus.
- 28 Ordinarii provisions non nocent patrono.
- 29 Status mutatio in beneficialibus in dubio non praesumitur.
- 30 Jus patronatus non admittit per non usum.
- 31 Beneficii status mutatio procedere per provisions Pontificis ejus concurrente scientia, & voluntate.
- 32 Ad juris patronatus regii prescriptionem in utroque Principe spirituali & temporali, deficit intentio praescriptio & scientia, beneficium si juris patronatus regii; nec de eo sit in supplicationibus mentio. Jus regii patronatus beneficium cum ignoret illius qualitatem, providet summus Pontifex in capite amplissima potestatis, ibid.
- 33 Possesso talis est, qualis demonstrat titulus procedens.
- 34 Possidens ex una causa, si sit insufficiens, non potest ad aliam redire, qui animus & opinio utens attenditur.
- 35 Possidens causam nemo mutare potest, nisi aliquo extrinsecus accidente.
- 36 Prescriptum tantum intelligitur, quantum possit.
- 37 Prescriptio super re non extenditur ad acceptaria separabilia, quare prescripta visitatione, non intelligitur prescripta procuratio.
- 38 Prescriptio non extenditur ad ea, que veniant in ascendens, ut exemplificatur.
- 39 Prescribens institutionem non potest jure devoluto conferre.
- 40 Iure communis utens non prescribit.
- 41 Jure devoluto provident non officit patrono, nisi per illa vice dumtaxat.
- 42 Patrono non currit tempus presentandi, nisi à die scientie, & noitiae veræ, non interpretative.
- 43 Regibus Hispanie non currit tempus quadragesima ad presentandum beneficia & Episcopatus sua Coronæ, etiam si eorum officiales scient vacationes.

412 De Regia Protect. vi oppress. appell.

- Et etiam si Rex ipse sciat vacationem ob maximas occupationes, *ibid.*
- 44 Legi cum nunquam curat tempus ad presentandum ex defectu scientiae, semper potest reclamare contra provisiores ordinarii.
- 45 Causa ad prescribendum jus Regium patronatus cum non sit sufficiens, non poterit Pontifex se ex alia juvare.
- 46 Gratia Ponificis fundata super aliqua causa aut qualitate, eft nulla ipso jure, non consilio de qualitate.
- 47 Gratia concessa etiam motu proprio non potest operari ultra intentionem & mentem concedentis.
- 48 Gratia narratio falsa existens perpetuo gratiam annullat, ipso jure.
- 49 Provisiones nulle non sunt in consideratione ad prescriptionem inducendam.
- 50 Imperatio facta ex una causa, qua vera non existente, non potest justinere ex alia causa tunc temporis existente.
- 51 Dispositio omnis facta cum aliquo presupposito, ipso non verificata, corruit penitus dispository.
- 52 Inducta ad unum finem, contrarium debet operari.
- 53 Bulla Adriani concedens jus patronatus Regium, ibi (ac perpetuo inviolabiliter observari debere) inducit perpetuitatem.
- 54 Verba (dilitorum successorum vestrorum) de quibus in Bulla Adriani, inducunt perpetuitatem.
- 55 Privilegium concessum successoribus datur perpetuo, quodcumq[ue] adhuc persona in privilegio contenta.
- 56 Prescriptio tollitur per dispositionem inducentem perpetuitatem.
- 57 Privilegio apposita si sunt verba perpetuitatis, excludit prescriptio.
- 58 Realis an sit dispositio, vel personalis tenor inspiciens est.
- 59 Dispositio faciens mentionem successorum ex utraque parte est realis, non personalis.
- 60 Indulta Apostolica, quibus conceditur jus Patronatus Catholicae Majestatis, facient mentionem successorum Coronae, & Sedis Apostolicae & propterea realia sunt, & perpetua.
- 61 Res perpetua esse debent apud successores vocatos, ubi perpetuo jus competit.
- 62 Clausula (irritans) inter alios ejus effectorum, tollit prescriptio.
- 63 Clausula (irritans) tollit confutandam, non solum in praeteritum, sed etiam in futurum.
- 64 Clausula (irritans) tollit vates sententia, & ejus executionem impedit.
- 65 Clausula (irritans) inficit non solum titulum beneficii collati, sed & possessionem, ita ut possessor nullo se possit postscriptio remedio juvare.
- Possessor inficit per clausulam (irritans) omni caret effectu, *ibid.*
- 66 Clausula (irritans) inficit omnia que sequuntur, ita ut nec fomentum, nec iurius effectum habeant.
- 67 Clausula (irritans) habet inhibitionem in venire.
- 68 Clausula (irritans) continet privativam vim, & avocativam potestati, concessa.
- 69 Clausula (irritans) apposita in dispositione non potest impugnari ex eo, quod ipsa dispositio usu recepta non sit, & de ratione.
- 70 Clausula (irritans) impedit remedium etiam summariissimum postscriptio, in quo omnes excluduntur exceptiones.
- 71 Provisiones beneficiorum reservatis virtute regule octo minus continentur decretum irritans facta immensibus reservatis sunt nulla ipso jure quod titulum & possessionem.
- 72 Decretum irritans potentius est reservatione.
- 73 Privilegium concessum Cardinali providendi beneficia aliquo diecesi continens decretum irritans ordinarius providerit nulliter ipso jure, etiam Cardinali illud non provideret.
- 74 Quasi possessio non acquiritur per collationes, etiam effectum fortis contra decretum irritans.
- 75 Presentandi quasi possessione patronus non turbatur per collationem nullam.
- 76 Bulla Adriani continet clausulam (sublata).
- 77 Clausula (sublata) claudit ora iudicibus alter iudicandi, & admittit partibus postscriptem opponendi contra privilegium dictam clausulam continens.
- 78 Clausula (sublata) etiam non opponatur, an processus sit nullus ipso jure.
- 79 Clausula (sublata) exceptio opposita à parte non est dubium, quod sit processus nullus ipso jure.
- 80 Appellatione emissâ à processu gesto contra clausulam (sublata) est deferendum, etiam super ius, quo alias inapplicabilitas sunt.
- 81 Opponi non potest aliquid, etiam per viam appellacionis contra dispositionem continentem clausulam (sublata).
- 82 Clausula (sublata) oblat etiam summarissimo postscriptorio manutentur.
- 83 Clausula (sublata) natura & effectus, remissive.
- 84 Clausula (irritans) & clausula (sublata) ligat, & affect ignorantis, etiam id non expresseris.
- 85 Imperationes & provisiores Ponificales facta de beneficiis, iuriis Regii patronatus tanquam subiecto clausule irritant sunt nulla ipso jure, & prescriptio cauſate non possunt.
- 86 Clausula (irritans) ipsum Papam, & successores ligat.
- 87 Bulla Adriani continet clausulam derogatoriam, qua ibi refertur.
- 88 Clausula derogatoria annulat omnes dispositiones sequentes contrarias.
- 89 Clausula derogatoria stante in prima dispositione futura contraria, non valeat, nisi prioris speciale faciat mentionem.
- 90 Bulla Adriani continet clausulam derogatoriam derogatoriarum.
- 91 Dispositio secunda non obest priori nisi faciat mentionem clausulae derogatoriae, & etiam clausulae derogatoriarum.
- 92 Privilegiorum derogatione facta per legem generalem an censeatur derogatum privilegium, remissive.
- 93 Privilegium continens fortissimas clausulas non est verisimile, velle Principem in lege generali deroganti, privilegia comprehendere.
- 94 Privilegium concessum Marchioni Astoricensi praesentando nonnullis canonicos illius Ecclesie sua vita durante, refertur.
- 95 Privilegium Marchioni Astoricensi continens similes clausulas ac Bulla Adriani, non intelligitur sublatum per regulas Cancellarie postmodum in contrarium editas.
- 96 Catholicis Majestatis privilegium nullo modo trahens summi Pontifices, sed postmodum augent cum ejus merita crescunt.
- 97 Privilegium per Papam concessum personis dilectis gratis & valde bene meritis, non censem derogatum per legem derogantem quibusvis privilegiis.
- 98 Catholicis Majestatis licet non sit usus sui iuriis patronatus indultus in aliquibus beneficiis, illa non amittit per non usum.
- 99 Clausula (irritans) apposita in dispositione non potest impugnari ex eo, quod ipsa dispositio usu recepta non sit, & de ratione.
- 100 Rex Hispania indultus iuriis patronatus usus est semper in parte.
- 101 Privilegium usus in parte interrupit quamlibet prescriptioem adversus illum introduclam.
- 102 Prescriptio ordinariorum adversus indulta iuriis Regii Patronatus non habet principium, vel si habuit, illud passim interrupit.
- 103 Titulus ubi adest universalis, per usum partis conservatur ius in toto quoad qualibet species sub eo contectas.
- 104 Usus iuris dictio in una parte concessionis tribuit usum in alia, & conservat omne ius.
- 105 Prescriptio & confutatio usus concessionis in una parte contendunt ad aliam.
- 106 Rex Hispania majori parte beneficiorum immensibus reservatis continet.

Pars III. Cap. X.

413

- virtute concessionum Apostolicarum ius est, quoties vacare contingunt.
- 107 Regum cuius civitates aliquæ parent imperio, tum intelligitur illi subiectum, quia sufficit partis tantum habere pacificam possessionem, ut totius habere intelligatur.
- 108 Usus in parte conservat jus in toto, ubi agitur de conservatione, non vero de novo acquisitione.
- 109 Conservare aliud est, aliud de novo acquirere.
- 110 Rex Hispania non tractat de acquirendo novo iure patronatus in beneficiis consistorialibus, sed de conservando sibi ex indultis Apostolicis competente.
- 111 Merum imperium habens ex privilegio si in iuso actu exercitat jurisdictionem, totius privilegii jus conservat, & quid in prescriptione.
- 112 Privilégio uiens in parte conservat possessionem in toto privilegio.
- 113 Prescriptio de uno casu unius speciei extenditur ad alium casum ejusdem speciei.
- 114 Per usum unius actus ex competentibus patrono, acquiritur iurius patronatus quasi possesso.
- 115 Quasi possesso omnium patronorum conservatur per presentationem aliorum dimitrat, dummodo bi animo privandi & cetero non presentem.
- 116 Possesso generali acquista in iuribus incorporalibus (qua magis intellecta, quam corpore percipiuntur), properiorum iurium unitarum & ratione causa generalis possesso retenta, ac quaestia per retinentur in toto.
- 117 Causa universalis, quando adest in uente, potius extenditur, quam particulae exercitum.
- 118 Quasi possesso percepienti oblationes in aliquibus locis diocesis ex iure universalis, extenditur ad omnia alia loca ejusdem diocesis.
- 119 Exercens uniuersitatem plures & eius ratione iuriis universalis, quod quis pretendit sibi competere, fit extenso ad alios actus & personas, dummodo non diversas.
- 120 Luculentum prescriptio ratione jurisdictionis, sufficit, illam perceperit ab aliquibus vasallis, ut contra omnes intelligatur.
- 121 Jus reale exigendum luctuosum ubi prescriptur, comprehendit omnes personas territorii, quibus ius illud applicari potest.
- 122 Prescriptio iurius realis porrigitur ad omnes, etiam si adversus eos specificè non fuerit prescriptum.
- 123 Prescriptio in una specie extenditur per personam ad personam, & de uno actu ad alium ejusdem speciei.
- 124 Prescriptio causata à iure reali effectus extenditur adversus eos, contra quos non prescriptum est, & ad particularem speciem juris comprehensum sub uno iure universalis.
- 125 Causam magis, quam exercitum ipsius actus considerandam esse.
- 126 In his que consistunt in pondere numero, aut mensura, apprehensa parte granorum totum acervum frumenti apprehensa dicuntur.
- Aliud esse in furo ex aquitate, *ibid.*
- 127 Possessione apprehensa in uno ex capitibus gregis empiri, totius gregi apprehensam intelligitur, cum sit unus corpus, licet plures distantes res.
- 128 Vendito vel legato choro cantorum possessione apprehensa in uno capite, totus chorus apprehensus intelligitur, cum omnes sint simul connecti, ubi alia redditunt exempla.
- 129 Quod limitatur.
- 130 Possessio rei principaliter censetur etiam continuari in conexis, & accessoriis.
- 131 Jus universale pretendens in aliqua diecesi, probatis actibus particularibus aliquorum lacorum, & manu tenetur in tota diecesi.
- 132 Actus possessorum per retentionem in una particulari muri conservatur quasi possessio in toto muro.
- 133 Per receptionem partis pensionis constituta consistit in quasi possessione exigendum totam pensionem.
- Etsam si posse non nuncquam presentaverit, quia dignitas seu castrensis retinet semper possessionem, *ibid.*
- 134 Possessio iuriis patronatus sufficit habere possessionem in consequentiem ad presentandum ut in bone fide possessor capiti aut ville, cui inheret.
- 135 Acquisitio possessionis unius reis in iuribus incorporalibus sufficit, ut conservetur quasi possesso in omnibus.
- 136 Quasi possessio iuriis universalis non extenditur ad aliam speciem in cuius possessione aliis reperiuntur.
- 137 Rege Hispania existente in quasi possessione iuriis patronatus universalis beneficiorum consistorialium, ordinarius etiam particulariter non potest aliquid illorum quasi possesse: & de ratione.
- 138 Minutum denegatur quandiu apparet de titulo invalido.
- 139 Jus querendum facilius tollitur, quam jus quiescitum.
- 140 Ordinarius non potest pretendere jus universale in beneficiis consistorialibus Hispanie proxi Rex, maxime quia horum beneficiorum genus reservatum est consistorio Papa.
- 141 Utetis iuri universalis ex privilegio datur manutentio etiā in specie non possesso contra iuriis afflictionem habentem, & etiam si possidente iurius commune resistat.
- 142 Privilégio probato, ex iuri legis afflictionem, cum possesso justificetur ex titulo.
- 143 Ex iure patronatus universalis conservato in parte privilegii retinetur jus in toto, & ad beneficia consistorialia noviter reperta discoperta exiensio fit.
- 144 Prescriptio probans ex privilegio decimandi in toto territorio respetu fructuum, qui alias ibi nascebatur, juvatur etiam respectu novitium postea repertorum.
- 145 Presentationes facta per Catholicam Majestatem quorundam beneficiorum iuriis Regii patronatus, impedivit prescriptioem, etiam centenariam in aliis ejusdem qualitatibus, & 279. cum seqq.
- 146 Resignationes plerisque in causa sunt, ut ignorantes ratione beneficiorum iuriis Regii patronatus.
- 147 In iure Regii patronatus non currit prescriptio, immo in Camera Lusitana plura beneficia obliterata esse recuperata dicit Cedebus.
- 148 Jus patronatus Regium est Corona incorporatum, ac de regibus, ac ideo nisi per immemorabile tempus acquiri potest.
- 149 In iure Regio Patronatus beneficiorum consistorialium non potest dari immemorabile à tempore inadulterum.
- 150 Bona majoratus sunt impræscriptibilis.
- 151 Majoratus bona prescriptur per tempus immemorabile, declarata ne infra a. u. 182.
- 152 Regnum caput est omnium majoratum Hispanie.
- 153 Prescriptio ordinariorum iuriis Patronatus Regii interrumptur per singulorum Regum successionem.
- Possessio civilis & naturalis transferitur in successorem majoratus ministeris legis Tauri etiam ab alio occupata in vita, aut post mortem prædecessoris, *ibid.*
- 154 Majoratus mortuo possessor tertius occupans bona nec habet possessionem civilis, nec naturalis, sed solum detentionem, adeo ut non possit prescribere, *ibid.*
- 155 Tertius occupans bona majoratus contra successorem non competit remedium possessorum, nec fructus lucratur, nec aliquem iurius effectum habet.
- 156 Jurius patronatus annexi majoratus Hispanie quasi possessio acquiritur successori ministerio legit Regie, etiam sine apprehensione actuali.
- 157 Jurius patronatus quasi possessio non transfertur in tertium occupantem majoratum.
- 158 Possessor iuriis patronatus sufficit habere possessionem in consequentiem ad presentandum ut in bone fide possessor capiti aut ville, cui inheret.
- Etsam si posse non nuncquam presentaverit, quia dignitas seu castrensis retinet semper possessionem, *ibid.*
- 159 Rex in sua presentatione ad beneficium noviter receptorum, ut præferatur, debet de suo iure patronum in illo beneficio docere, alias interim ordinarius non excluditur.

Quia proposito non sufficit, ubi agitur de statu beneficii,
& de diverso anteriori consilio, ibid.
160 *Deficlus proprietas si condit tempore presentationis eius collationis propriarius praesentetur possessori.*
161 *Clavis (uritatis) suo ius producit effectus, & infra possit suum, quando constat obinere in illo casu interim tempore, si non impedit remedii p[ro]p[ri]e[ti]tatis.*
162 *Clavis (uritatis) nihil operatur dummodo non constet reservationem intrare in illo beneficio de quo agitur.*
163 *Clavis (uritatis) dummodo non sit verificata, non impedit manutentionem possessionis.*
164 *Jus Regium patronatus quando apparere dicetur.*
Regia propositio presentationis directa ordinario aliquando narrat ius patronatus regula esse motu proprio, aliquando vero illud afferit ex relatione praesentatio[n]is, ib.
165 *Catholica Majestas misit per sua Regna principes Gallicie, Astures & Oviedo personae sive dignae scientie & conscientie, ut recognoscerent beneficia suo Regio patronatu[m] sp[iritu]alium.*
166 *Principi quasi informato de facti veritate aliquid assertens est standum.*
167 *Principi assertione standum est in antiquis, quibus fundatur in praeiudicium tertii.*
168 *Principi assertione ius patronatus ad se spectare, ex relatione tamen patris non est standum.*
169 *Verbum (ut acceptimus) positum in gratia motu proprio facta non ad narrativam partis, sed Principi assertione referuntur.*
170 *Verbum impersonale (ut assertur) non referuntur ad impetrantem, & ideo ad ejus verificationem non astringitur.*
172 *De jure Regio patronatus si constat tempore Regia presentationis, ut dictum est, & ordinarius dixerit conferat beneficium, propositio erit nulla, & appellatione esse deferendum, declarabitur in tribunali Regio.*
173 *Contradictorio quando comparatur in provisione beneficii allegans sumum esse ius patronatus, audientis est in contradicitorio iudicis sententia fertur definitiva, & appellatione utrumque habet effectum in simplicitate, non autem in curia.*
174 *Jus Regium patronatus non trahatur coram ordinario, sed in consilio supremo Camerae.*
175 *Exceptio juris patronatus Regi opposita quoniam in Senatu Camera Regia terminatur, ordinarius tenetur supercedere in presentatione beneficii.*
176 *Ab ordinario procedente ad ultiori etenim provisionem beneficii interim datur in Senatu Regio de jure patronatus terminatur exceptio, appellatione emissa erit deferendum.*
Ab ordinario processu appellatione esse deferendum, etiam in iudicis alias inappellabilius, ibid.
177 *Ordinarius non recogendus instituire praesentationem à Regie alio existente in possesso, & per longum aut longissimum tempus, donec per executoriales convincatur.*
178 *Beneficia de jure vacante ob privationem ipso jure, & non de facto, tamen ius patronus queat praesentare, non tamen posse avocanda est donec convincatur, & declaretur.*
179 *Praesentatus ab existente inquisi possesse juris patronatus iste evincatur, non erit avocandus a possesso.*
180 *Idem est quando ius veritatis inter duos collatores.*
181 *Lite missa inter Episcopum & patronum, vincente patrono, & provisus ab ordinario removetur potest.*
182 *Lite vertente inter Regem & alium patrum putatuum existentem in questi possesse vincente Regem, praesentatus à patrui patrino emovetur est & deratione, ib.*
183 *Lite pendente inter patronos electores aut electores super possesse, vincentis declaratur verus possessor, & ideo ab adversario praesentatus seu electus erit indistincte removendus.*
184 *Citandum est Episcopus aut patronatus, & eisdem praeservis ad item super spacio.*

185 *Evidet jure Regio patronatus possessor non est avocandus; nec praesentatus ministerius in possessionem, sed omnimodo sententia admittit supplicationem.*
186 *Appellatione à provisione beneficii simplicis facta in contradicitorio iudicio deferetur.*
Secus quando extra judicialiter, ibid.
187 *Proviso Parochialis ubi sit facienda in contradicitorio iudicio, prima sententia exequitur, si est vacans Parochialis, secus si non est vacans: & de ratione.*
188 *Juris regii patronatus cognitio tam super possessione, quam super proprietate, cui pertinet.*
189 *Juris patronatus tanquam spiritualibus annexi judicii Ecclesiastico speciat cognitione.*
Regii juris patronatus controversia tractatur coram Rege & eius consilio Camera specialissima ratione.
191 *Quod non solum Hispanie recipit, sed & Regni Galiae, Anglia, Hungaria, & Aulie.*
192 *Conc. Trid. l[et]t. 22. de reform. c. 8. ponderatur, disponens Episcopum non posse vitare h[ab]itualiter & confraternitates que sunt sub immediata Regia protectione.*
193 *Concilium Regium non cognoscit de jure Regio patronatus in consistorialibus competente, de quo non dubitamus, nec ibi instituto aut collatio fit.*
194 *Regium consilium agit tantum de qualitate extrinsecis. Ecclesie contenta in Bullis Pontificib[us], in beneficium sit consistoriale necne; quod est quid facit, non autem spiritualitatis.*
195 *Judex secularis potest cognoscere, & terminare super donatione iuriis patronatus facta à laico, & ad illius implementum donatorem compellere.*
196 *Judex secularis potest compellere promittentem donare iuriis patronatus, ut contradicendum adimpleat.*
197 *Judex secularis poterit cognoscere de qualitatibus inbrevibus ipsi donationi iuriis patronatus.*
198 *Controversias, que solebant oriri inter consilium superius, & consilium Camerae super cognitione iuris Regii patronatus Catholica Majestas diremit per regias schedulas, quibus inhibuit omnibus tribunalibus excepto consilio Camerae.*
Provisiones Regis recententur, quibus haec iuriis Regii patronatus cognitio privata est reservata consilio Camerae, ibid.
199 *Suprema Regia tribunalia non se intromittunt in cognitione per viam violentie facta ab ordinario Ecclesiastico, sed illam remittunt consilio Camerae.*
200 *210 Pro tollenda violentia facta à delegato superiori Ecclesiastico, ad quem appellavit praesentatus à Rege ob denegatum institutionem, potest recurrere ad quamlibet Cancellarium, & de ratione, ibid.*
202 *Ordinario recusante instituire praesentatum à Catholica Majestate recurrentem ad consilium Camerae post secunda iussionem, an & quando concedi vel denegari solet.*
Regium consilium Camerae jam bode non solet expiri propositio regiae presentationis, nisi prius de jure patronatus Regio legitime doceatur, & quare.

204 *Ordinarius si provisoriis Regis presentationibus non obtemperet, quid faciendum.*
205 *Adversus ordinarios recusantes instituire praesentatum à Catholica Majestate attinet procedatur.*
206 *Ordinarius si non instituat praesentatum à Catholica Majestate interim conquescat, alter ab ejus presentatione & processu appellationis interposita consilium Camerae deferendum declarabit.*
207 *Praesentatus à Rege potest recusante ordinario instituire, recurrere ad Metropolitanum vel ordinarium viciniorum pro institutione nancienda.*
208 *Tempus nullum de jure communis reperitur praesum, ut ordinarius instituat praesentatum, sed tantum ad conferendum.*
209 *Ordinarius bode ex motu proprio Pii V, praefixus est terminus duorum mensium, ut instituat praesentatum à patronis in Parochiali, aliter ad quem recurrer potest.*

210 *Terminus*

210 *Terminus duorum mensium praescriptus ordinario ad instituendum non currit à die presentis instrumenti nominationis per patronos, sed à die quoniam nominatus ab eis praesentauerit se ordinario offerat examinandum.*
211 *Ordinario non est apudit terminus ad instituendum vel confirmandum in beneficiis simplicibus, sed si id facere vel recufi, vel si negligens, recurrir ad superiorem qui terminum illi prefigi, ut instituat, &c.*
212 *Termino praesumo per superiorum ordinario, ut instituunt, aut consenserit, intra illud si labitur, potest ipsi superiori supplere, vel compellendo, vel institutione faciendo.*
213 *Praesentatus potest licet appellare ab ordinario negligente instituere, & quid facere tunc poterit superior.*
214 *Appellari non licet ordinario, recusante instituere presentatione justa tamen de causa mota.*
215 *Superior ad quem est appellatum ab ordinario recusante instituere iusta tamen ex causa nec potest in institutione facere nec ad faciendam ordinarium copellere.*
216 *Causa qua iusta dicatur, ut ordinarius legitimè potest instituendum denegare.*
Patronus presentans indignum pro illa vice privatur presentatione, ibid.
217 *Regium Consilium recusante ordinario instituere presentatum à Rege potest expedire secundum iussionem presentationis cum relatione negligenti ordinarii, directum Metropolitanum vel ordinario viciniori ut instituat.*
218 *Praesentata à Catholica Majestate presentationis via quare inutilis & improbabile videatur.*
219 *Defenditur tamen & probabilis monstratur.*
220 *Ab Ecclesiastico iudice recusante impartiri suum brachium imploratum à iudice seculari, appellari potest ab superiori, ut illum compellat.*
221 *Ecclesiasticus superior, ad quem praesentatus à Rege appellavit à negligenti vel protivaria ordinarii, non se intromittit in cognitione iuriis patronatus Regii, sed de gravamine.*
222 *Nuntius reverendissimi iurisdictio solet declinari, voluntis cognoscere de jure patronatus Regio, aliter autem appellatio decernitur per Consilium Camerae legitima, virgines & rep[ro]ni.*
223 *Reges Hispanie sunt veri paroni Cathedralium prelatarum, & Abbatarum consistorialium horum regnum Hispanie.*
Et quo iure, ibid, & num. seqq.

224 *Jus patronatus Regie Corona Hispania quibus rationibus Regibus competit, recenset lex partita.*
225 *Rex Catholico ius patronatus in consistorialibus beneficiis Hispanie sicut attributum Pontificum induxit.*
226 *Regium ius patronatus dicitur ius regale, & inter eam & principis regalia computatur.*
227 *Gloriorum tempore elelio Episcoporum pertinebat ipsi Regi Hispano.*
228 *Rex Hispanie fuit redactus ad suum ius eligendi, quod prius habebat consensu & ordinatione Ecclesiae universalis, & Prelatum Hispanie.*
229 *Regium eligendis ius variatum fuit, quia nuntiata Regi morte Prelati eligendi petebatur licentia per Capitula Ecclesie, quorum electione Regi presentabatur.*
230 *Regis absentia munus predicitur fietus ejus Vice-Kegi. Plura iuri Canonici iura in proposito explanantur, ib.*
231 *Rex Catholico bode presentat Prelatos Ecclesiarum, cuius iuri patronatus nihil detrahitur.*
232 *Regem Catholicum magno prosequi favore per Romanam Ecclesiam.*
Rex Hispanie ob suum iurumque ministeriorum maximam religionem majori fruicitur potentia, quam numero huic fuerit aequalis, ibid.

233 *Regi patronatus principium fundamentum est privilegium, quod habent Reges.*
234 *Privilegia Apostolica concessa Regimationem faciunt Bulla Episcoporum & pensionem super Episcopatibus.*
235 *Super Regio patronatu orta controversia sectione IV. concessit Regibus Catholicis perpetuo, ut ad Episcopatus eligentur ab eo nominari & petiri.*
236 *Adrianus VI. concessit Carolo V. Imperatori nostro, & ejus successoribus j[ur]is presentandi Episcopos Hispanie, qui antea providebantur ad supplicationem regis.*
237 *Res nostrae invicimus quod, qualeve Episcopatus & Archiepiscopatus prouideant in Hispania, & extra illam remissive.*
238 *Principes omnes Christianae Religionis simile privilegium iurius patronatus habent.*
Principes Christiani habentes iurius patronatus suorum Regnum recententur, ibid.
239 *Reges omnes de jure communis habere regium patronatum majorum Ecclesiarum sua ditionis, qui affirmantur.*
240 *Origo, & principium praeferant Reges Episcopos, quod fuerit.*
Reg potest opponere Episcopum electum sibi esse suspicuum, quo probato, retractatur electio, ibid.
Reg inter se, neque qui in suo regno Ecclesias sunt administratur.

242 Joannes Igneus reprehenditur afferens, Hispaniarum Reges habere hoc iurius presentandi Prelatos ratione conciliorum Caroli Regis Francorum.

243 Recensentur Doctores, qui ex Chronicis & Historiis falsis demonstravit Ignei assertione.

244 Confuetudinem nominandi Prelatos per Hispanie Reges habere, etiam ante naivitatem Caroli Imperatoris Francorum, ostenditur.

245 Computatio temporum refertur, quam scripsit Covarrua.

246 Computatio temporum descripta à Camillo Borelo in proposito refertur.

247 Computatio & quilibet admissa certum est ad minus 80 annos praesente Toletanum Concilium Imperatore.

248 Consistorialia beneficia duplice de causa dicta sunt. Consistorialia beneficia aliquata dicuntur, quia repertuntur scripta in libris Camera inter consistorialia, non tam illo prouidentur per Consistorium ap[er]tib[us].

249 Consistorialia beneficia ita vocantur, quia de eis disponit Papa, in Consistorio coram Cardinalibus.

250 Consistorialia beneficia sunt monasteria virorum.

251 Prioratus, Abbatia, & aliorum Regularium prefectoria & virorum sunt consistorialia beneficia.

252 Beneficia consistorialium valor texatus est in libro consistorialium, qui attenditur in eorum impetracionibus.

253 Beneficia consistorialia ac monasteria virorum Clemencia VII. reservavit sibi excedentia ducentorum florinorum auri estimavimus.

254 Florensis in Camera Apostolica in taxis capitul pro ducato de Camera, & de vero Florensis valore, & eis varietate, remissive.

255 Consistorialia beneficia & monasteria & prioratus virorum excedentia ducentorum Florinorum astimationem dumtaxat afferentes, decipiuntur.

Et de ratione, ibid.

256 Consistorialia beneficia aliquam valorem non requiriunt, ut consistorialia dicuntur, & quare.

257 Consistorialia beneficia non ideo esse desinunt prioratus & Abbatiae virorum, quamvis non repertiantur scripta in libro consistorialium; & quare.

258 Consistorialia beneficia non confusivis provideri consistorialiter afferentes, incumbit onus probandi.

259 Consistorialiter licet beneficia non provideantur, non deficit esse consistoriale si reverentia monasteriorum virorum.

260 Beneficia multa sunt scripta in libro consistorialium, que nibilominus consistorialiter non provideantur.

261 Ecclesia reperit scripta in Catastro Episc. inter Ecl. collegias, nibilominus collegia non dicuntur.

262 Signa quibus Ecclesia probatur aut presumuntur consistorialis, remissive.

263 Stylus Hispanie obtinuit, ut nec aliquis valor attenuatur,

Mm 4 datatur,

- datur, & descrip^tio in libro Camera Apostolice, ut beneficium consistoriale dicantur, si tamen naturam consistorialis habere, vel habuisse legitime apparet.
- 264 Plures executoriales sententias, instrumenta, informationes eius per te^stes peritos, & curiales, tam Concilii supremi & Camerae, quam Cancellariarum recensuit Francise. Gonzales de Heredia secretarius Camerae in quadam amplissima & fideliter cum sua relatione.
- 265 Consistorialis beneficia prioratus & Abbatis, que, & qualia denuo recuperata fuere per coronam Regiam recensentur.
- 266 Jus patronatus in antiquis sex quibus conjecturis & presumptiōibus probetur, remisive.
- 267 Catholica Majestas non indiget indicis & presumptiōis probationis juris patronatus, quia ipse non tractat de probanda illius pr^{escript}ione, cum satis sit probata sua intentio, & jus patronatus consistorialiis.
- 268 Catholica Majestas tractat dantaxat de probanda qualitate beneficii, an sit vel fuerit consistoriale necne, quae est longe minoris probationis.
- 269 Ecclesia, quae habet arma Regia, vel alia similia signa regalis demostrantia suffit vel esse monasteriorum virorum, attenderet ad e^t ad novam recuperationem.
- 270 Arma in antiquis non parvo sunt autoritatis ad probandum ejus patronatus.
- 271 Res ejus esse presumitur, cuius est signum & marcha.
- 272 Ex signo & marcha arguitur dominum ejus, cuius est marcha.
- 273 Artifex insignis potest prohibere, ne alias suo signatur.
- 274 Epitaphii seu literis descriptis in lapidibus antiquis fidis adhibetur.
- 275 Ius patronatus antiquum probatur ex Epitaphiis & literis descriptis in lapidibus antiquis.
- 276 Epitaphium mentionem faciens de familia in antiquis probat legitimē.
- 277 Inscriptio in lapidibus & monumentis seu parietibus antiquis positis in loco publico legitime probat, etiam in magnum prejūdiciū alterius.
- 278 Historia & Chronicis maxima fides circa hoc adhuc solet.
- 279 Ius patronatus antiquum probatur ex antiquis annalibus.
- 280 Cessus de factō referuntur, quo probatum fuit ius regium patronatus, ex eo solum, quod in libro quadam, quo erant Ecclesiæ scripta ad marginem cijudicata Eccl^{esi}a reperitur est scriptum (Regis est).
- Nec in proposito causa patuisse possessori probari immemoriam in contrarium, ibid.
- 281 In patronatu Regio non currit pr^{escript}io.
- 282 Libri antiqui probant, quando eis communiter crederit, vel sunt in loco, ubi dantaxat servantur autenticæ scriptura.
- 283 Majoratus bona non prescribuntur etiam per centum annos, ubi appareat evidenter de eorum principio, esse majoratus.
- 284 Bona quandiu constat esse de platea vel exitu civitatis, sum imprecriptibilita.
- 285 Immemorialis pr^{escript}io non suffragatur quantum legitimē probata; si appareat de iniquo principio invalido, & injusto titulo.
- 286 Immemorialis pr^{escript}io cessat cum sinus in claris, de ejusque infelio principio clarè appareat.
- 287 Immemorialis effectus cessat ubi constat de mala fide.
- 288 Regium jus patronatus donatum à Rege alicui persona, seu Ecclesia an reineat naturam regii patronatus.
- 289 Jus patronatus absolute donatum primaria natura variata regulariter juxta naturam donatarii.
- 290 Jus patronatus origine laicali si aliquo titulo in Ec-
- clesiam aut Ecclesiasticam personam sit translatum; efficitur Ecclesiasticum.
- 291 Papa concedens mibi castrum poterit contra me praescribi, quia mea possessio non est papalis.
- 292 Priviliegium alteratur, & variatur per mutationem personarum.
- 293 Ecclesiae regia non transit cum re in donatarium privilegiatione.
- 294 Regia jurisdictione licet ultra immemoriale praescribi non potest, tamen contra privatum, cui illam rex donavit ex privilegio, tempore ordinario praescribitur.
- 295 Rex an potest donare jus patronatus sibi a Sede Apostolica concessum in consistorialibus, remisive.
- 296 Ius regium patronatus donatum non absolute, sed in feudum, um scilicet adhuc castro aut villa infeudata; retinet naturam regii patronatus.
- Jus patronatus an & quando in feudum vel emphyteusim concedi possit, vide remisive, ibid.
- 297 Causa a qua rei origo procedit attendenda est.
- 298 Quod contingit ex causa de præterito, ad tempus præterite causa referendum est.
- 299 Regium ius patronatus donationum, Ecclesia efficitur Ecclesiasticum.
- 300 Ius patronatus alicuius comitatus annexi Episcopatus, est Ecclesiasticum, & de ratione.
- 301 Cebodus reprobatur.
- 302 Ius patronatus spectans ad prioratum erit Ecclesiasticum.
- 303 Et etiam si prioratus sit juris patronatus laici, ubi legimus redditur ratio.
- 304 Firma providenti beneficia juris patronatus Ecclesiastici servatur in beneficiis pertinentiis præsentationis alicuius ordinis militaris, & Regis, tanquam ejus perpetuo administratori.
- 305 Quia forma non servata in eisdem beneficiis tanquam patronatus Ecclesiastici appellatio erit interposita deferendum.
- 306 Ius Regii patronatus beneficio in aliud statum eredit, an jus patronatus restineatur, vel admittatur.
- 307 Beneficii facta commenda. Rector præsentabit in vicaria perpetua.
- 308 Commenda facta alicuius beneficii, quod ante era^t patronatus Regi, poterit Rex præsentare vicarium perpetuum.
- 309 Res obligata, si transit in aliam formam reducibilem, ad primam materiam, non extinguatur jus pignoris competens in ipsa prima materia.
- 310 Rex transire cum sua causa, & suo onere.
- 311 Priviliegia realia per alterationem rei non perduntur.
- 312 Priviliegium competens prioratus credo potest in Cathedrale non amittitur, sed retinetur.
- 313 Peccatum conferendi dimidiis portiones in aliqua dicta trahitur ad alias portiones noviter erellas ejusdem speciei.
- 314 Priviliegium percipiendi decimas ex aliquo fundo, si varietas modis seminis & fructuum, conservatur in eis privaliegium.
- 315 Consuetudo solvendi decimam ex tritico fundi procedit, si seminetur milium.
- 316 Prescribens in terra certas decimas, videtur quoad omnes illius terræ fructus pr^{escript}isse.
- 317 Res empta ex pecunia redacta ex re majoratus, in ejus locum subrogatur cum omnibus qualitatibus primordiis majoratus.
- 318 Ecclesia tunc Parochialis si appareat aliquando suis se monasteriorum virorum & consistoriale, recuperatur ius patronatus Regium.
- 319 Lex Regia refertur, qua revocantur donationes iuriis Regii patronatus facta per Regem Henricum, & aliorum Regum.

Multo-

¹ Ultoties, oriuntur violentiae circa provisiones beneficiorum juris Regii patronatus ob denegaram præsentato institutionem, aliisve variis causarum figuris in discursu videndi, & primitus an applicatione emissæ per procuratorem fiscalē à provisione facta per ordinarium spreta Regia Corona, Caſareæque Majestatis præservatione neglecta, non defens ordinarius, vim faciat. In quo duo sunt causas distinguendi, nam ut loquimur in provisione illius beneficii, in cujus præsentationis quasi possessione, & ultimo statu Regia reperitur Majestas, secundum temorem cap. consultationibus de jure patr. & tunc dubium nullum nobis esse potest, ut via fiat plus quam notoria, cum appellatio licita sit, quoniam proposito per meram collationem eff ipso iure, text. in d. c. decernimus 16. p. 3. diversi, sicut nec est bonum argumentum, habeo 8 jus præsentandi, ergo competit mihi ius patronatus, latè Roch. de Curt. de jure patr. verbo competens, q. 25. an. 57. cum seqq. Lambert. lib. I. p. 1. q. 10. art. 8. n. 1. & per totum.

Sed pro Caſareæ aut Catholicæ Majestatis intentione multa efficacissima, speciaлиque fundamenta urgent, quæ causam & principium ipsius præscriptionis impediunt; dum statutum ipsum, ac quasi possessionem ex adverso oppositum, inserviant, atque repugnant, jusque patronatus in talibus beneficis Regia Corona pertinet ex summorum Pontificum concessionibus, & privilegiis conservant, atque defendunt, & ita⁷ Bula, & privilegia, sicut alia Pontificis Adriani VI. Clementis VII. & Pauli III. ut clariss dicenda pateant, verba sunt inferenda Bullæ Adriani VI. cujus clausu⁹ la ita.

Decernentes jus patronatus; & præsentandi, hujus¹⁰ modi illius omnino naturæ & vigoris existere, cujus patronatus Regium ex dotatione exsift, & quascumque provisiores, commendas, administrationes, uniones, ac dispositions, tam de vacantibus, quam de vacaturis, etiam per viam accessus, & regressus, vel alias quomodolibet, etiam de confusu illas, vel illa pro tempore obtinentum, & de Ecclesiis, & Monasteriis prædictis absque præsentatione, aut expressio confensu vestrorum, aut dictorum successorum vestrorum, per nos ut Romanos Pontifices, successores nostros, & sedem prædictam quomodolibet ex cetero faciendas aut pro tempore factas; & quascumque literas Apostolicas desuper quomodolibet pro tempore confedas, etiam quacumque derogationes quorūvis jurum, præsentandi seu nominandi, etiam cum quibusvis efficacissimis, & pregnatissimis clausulis in se contentis nullius roboris, vel momenti existere. Vosque ad dictos successorum vestrorum, seu vestrum aliquem illis nullatenus parere debere, & ob non partitionem hujusmodi aliquas etiam in eisdem literis contentas censuras & penas nullatenus incideret.

Ac præfentes literas, & in eis contenta quacumque¹¹ valere, plenamque roboris firmatam obtinere, ac perpetuā inviolabilitate observari debere, in omnibus, & per omnia, ac si de unanimo Cardinalium consilio, & confessio consistorialiter, ut moris est, servatis quibusvis cuncte servari præstis emanant, & quacumque ad illorum validitatem, efficaciam, & perpetuitatem quomodolibet requiratis formaliter, & individuo, nihil omisso, intervenient, ac observata & facta sufficiunt.

Et si per quacumque tam ordinaria, quam delegata, & mixta authoritate fungentes judices, & personas ubique judicari, cognosci, atque decidi, debere sublata eis, & eorum culibet, quavis alteri judicandi & decidendi facultate, nec non irritum, & inane, quidquid fecerit super ius à quoquam quavis authoritate scirent, vel ignoranter contigerit attentari, perpetuo decernimus.

Hactenus de clausulis dictæ Bullæ, quæ ut vides,¹² enixa & exorbitantes sunt, & extraordinariae, ex quarum

quorum substantia & propria significacione resultat, & possessionem, & praescriptionem juris patronatus Regum contraria excludat esse omnino. Pro qua facit primo.

13 Quoniam ad hoc ut possit cursari praescriptio juris patronatus, duo requiruntur adesse copulativè, alterum patientia & scientia illius, contra quem praescriptio inducitur; secundum, quod praescribens haec possideat, & provideat intentione, & animo liberandi Ecclesiæ à jure patronatus, & scientia, & patientia patrornorum, probatur textus arg. in l.2. de servitibus & aqua, ubi docent omnes, preferunt Padilla Calder. conf.12. in fin. de jur. patr. Decius conf.6. n.36. lib.2. Rip. in c. cum Ecclesia Sutrina nu.64. de causa posse. & propter Alexan. conf.16. n.13. lib.5. Felin. in c. de quarta n.41. de præscript. Capitaq. decis.4. p.2. Joan. Lup. de Pala. Rub. in c. de vestras 2. nota. n.33. de donation. inter vir. & user. latè Covar. in regul. professor. 2.p. in princ. n.8. per totum. Ferret. conf.5. n.6. Rot. decis.167. n.2. & 5. & decis.1. n.2. & decis.803. n.7. p.1. divers. & dec. 4. n.2. p.2. divers. Lambert. de jur. patron. lib.2. p.1. 9.3. art.1. n.3.

14 Et de intentione praescriptorum libertatem Ecclesiæ erga jus patron. glos. verb. vocem. ver. hoc enim non sufficit, in d.c. cum Ecl. Sutrina de caus. posse. & prop. Cald. consuli. de caus. posse. & in conf. fin. de jur. patr. Lamb. de jur. patr. lib.2. p.1. q.3. art.10. n.6. & 7. Rip. in d. cap. cum Ecl. Jur. n.49. cum legg. Menoch. de ret. posse. rem. 5. n.18. vers. secundum. & rem.6. n.23. de utroque, tam de intentione praescribentium, quam de scientia, & patientia eorum quibus praescribuntur, est decif. Rot. 109. p.2. divers. & facit circa intentionem praescribentium libertatem optimus text. in l. fin. ff. quemadmodum servitutes amittant. text. etiam in l. fin. ff. itineris oculique pri. qui loquuntur de intentione praescribentium, at de scientia & patientia contra quem praescribitur, respondit Pompon. in L. quodam la 1. §. ult. & Javolin. in L. quodam la 1. ff. de serv. l. s. t. emero ff. si servitius vindice.

15 Et ratio hujus conclusionis ea est, quoniam ad hoc ut praescribatur jus aliquod incorpore, requiritur quasi possesso ipsius juris, cum absque ea nulla praescriptio procedere posset, l. sine posse. ff. de usucap. c. sine professore de regul. jur. l.6. & hac quasi possesso haberii non potest in his iuribus, nisi mediante scientia & patientia adversarii, l. penali. ff. de servit. si ergo ignoratur, non procederet praescriptio quasi possesso definitione ex dictis iuribus, & est author Bart. in l.2. col.2. n.8. vers. in dicas C. de serv. & aqua, idem B. in l.1. §. hoc interdiction. ff. de dicas, oculique priva. & in l.1. §. ult. n.4. vers. item quod sic, usus, ff. de aqua plu. ercent. eandem rationem sequitur fuere Ab. in c. de quarta col. ult. n.29. & Felin. ibid. posst n.41. vers. dum subit. Ab. de præscript. III. in Imperium col.9. n.21. vers. circa precedentem materialm ff. de juris. omnijud. Kip. in d.c. cum Ecl. Sutri. col.14. n.64. vers. secundo ergo requiriuntur scientia de causa posse. & propriet. Bald. in tract. de præscript. 2.p. 4.p. prima. in 1.9. n.12. vers. & ratio Macfar. de probat. conf.1215. num. 40. quod etiam obtinet in regul. de triennali possessione, nam beneficii possessor, qui se illa vult juvare tenetur verificare adversarium, contra quem praescribitur, scientiam, & patientiam habuisse, alia autem non obtinebit. Ita tradit Gomez in d. regul. de triennali 7.49 in fin. vers. tamen advertendum: ubi testatur sic fulle in Rota decimus, itaque stylum in pluribus aliis causis se habere servatum.

17 Sed istorum neutrum requisitum dare possimus in hujusmodi juris Regii patronatus præscriptione, non scientiam & patientiam respectu Sacra, & Catholicae majestatis consentientis, ut in aliquo Regum jus patronatus laederetur, cum similes Bullæ contra patronatum, & rescripta etiam cum expressa derogatione in Hispania noui admittantur, sed reinventur, ne partes eis utantur.

dones Romanus Pontifex melius consultus & informatus aliud censeat iuxta l. 11. 6. l.1. regi. Covar. in præcl. quæst. c.36. n.3. vers. olim. in quo difficultissima erit scientia probatio, prout requiritur, ut inferius patebit.

Nec obstat quod in præscriptionibus contra principes patronatus, duo requiruntur adesse copulativè, alterum patientia & scientia illius, contra quem præscriptio inducitur; secundum, quod praescribens haec possideat, & provideat intentione, & animo liberandi Ecclesiæ à jure patronatus, & scientia, & patientia patrornorum, probatur textus arg. in l.2. de servitibus & aqua, ubi docent omnes, preferunt Padilla Calder. conf.12. in fin. de jur. patr. Decius conf.6. n.36. lib.2. Rip. in c. cum Ecclesia Sutrina nu.64. de causa posse. & propter Alexan. conf.16. n.13. lib.5. Felin. in c. de quarta n.41. de præscript. Capitaq. decis.4. p.2. Joan. Lup. de Pala. Rub. in c. de vestras 2. nota. n.33. de donation. inter vir. & user. latè Covar. in regul. professor. 2.p. in princ. n.8. per totum. Ferret. conf.5. n.6. Rot. decis.167. n.2. & 5. & decis.1. n.2. & decis.803. n.7. p.1. divers. & dec. 4. n.2. p.2. divers. Lambert. de jur. patron. lib.2. p.1. 9.3. art.1. n.3.

Quia responderunt multi modis, primò, quod huic opinione non auderem simpliciter acquiesceret; cum plures teneant contraria, veram judicantes, quos viventes recenset Aymon, ubi proxime Joan. Lup. in cap. per vestras 2. nota. §. 1. n.39. post Salicetum in l. velgalia C. nova velgal. infinitus non posse. Alexan. conf.34. col.2. n.5. lib.1. Anton. Capic. dec. 15. Marta in compilatione totius juris controversi. ex omni decisi.3. tom. tit. de posse. cap.14. quas opiniones ad concordiam reducuntur ex Balbo Villalobus in erario commun. opin. litera 5. n.8. & 10. ut scilicet in præscriptione immemorialis sufficiat scientia officiū, in alia vero præscriptione precedat haec secunda opinio, & videtur esse de mente Covar. ubi supra, & cum in nostro casu non adest immemorialis, nec potest, ut latius infra patebit; non procedit contrarium; vide omnino pro concordia quæ latè Mer. de majoratu 4.p. cap.20. & 2. n.28. cum seqq. in nota impressione fol. 9.

Secundo etiam qualibet opinione retenta, ut procedat in illis causis, & actibus, quorum administratio officialibus est commissa, ejusque ratione possunt reclamare, & contradicere, in prætoribus, magistris, & aliis judicibus, & in iis terminis loquantur. Doctores superius citati pro utraque opinione; & non possunt sumos in causa, cuius administratio, nec cognitione ad alium quam ad ipsum Regem spectat, ut inferius apparet, & idem eorum officiū scientia, aut patientia, quibus non spectat administratio, nec possunt remedium adhibere, minimè poterit Principi nocere, quod hallucinatur videtur Covar. loco supra citato.

Et ex hac ratione recifimmo procedit doctrina Cap. bedi in tract. de patronatu Regie Corona. cap.28. num. 5. quem sequitur Nicol. Garcia de benef. 10.p. cap.2. sub num. 34. ad fin. quod in iure patronatus regio scientia officialis non nocet Regi.

Respondeo autem sicut Sanctorit nec haec intentione praescribendi & derogandi iuri patronatus regi, potest induc extantibus verbis dictarum Bullarum, & præcipue Adriani VI. supra relata, que cum contineat fortissimas illas clausulas derogatorias in contrarium faciendorum, inducent protestationem defectus voluntatis in dispositionibus sequentibus, ut per B. & alios in l. si quis principio ff. de lega.3. num.3. cum seqq. tenet Rot. decis.137. num. & per totam p.2. divers. & decis.40. num.4. & per totam p.1. divers. Paril. confil.4. num.26. lib.4. Roman. confil.426. incipit quod induitum, sub n.9. vers. & ego istud, & faciunt adducta per Gaspe. Peril. in tract. de reservat. c.2. n.5. in fin. & decis.34. n.4. p.2. divers. nam clausula derogatoria precedens ope 25 ratur defectum voluntatis, & intentionis in dispositionibus futuris ei contraris; ultra citatos probant etiam elegerant Gonzad. conf.9. incipit in hac causa n.62. & 63. Cassiodor. decis.38. n.8. super regulis. Put. decis.308. n.4. lib.3. maximè quia in principibus, ea quæ 26 sunt

sunt facti, ignorare presumuntur, c.1. confit. lib.6. & generaliter presumunt ignorantia, ubi scientia non probatur, c. praefumitus, & de regul. jur. l.6.

27 Quod & ex eo corroboratur, etiam provisiones Apostolicae non mutant statum beneficii juris patronatus, nec patronis nocent docentibus de suo iure patronatus, ut plures tenuit Rot. Rom. teste Achil. de Graf. dec.3. de patr. Capitaq. dec.189. p.3. Cassiodor. dec. 6. n.5. de iure patr. Veral. dec.223. l.3. & iterum tenuit Rota in una Achil. iur. patron. 9. Junii 1600. coram Seraphino, ut patet in ejus dec.1567. & in una Esculana prioratus 1. Julii 1587. coram eodem, ut patet in dec.799. Ricc. in prædicti juris patronatus dec.204. n.24. 28 Subi teletur; sic etiam secundum hanc doctrinam in multitudines esse iudicatum per Curiam Archiep. Neapol.

Quod à fortiori procedit in provisionibus ordinariis, ut nec noceant, Ricc. ibi n.243. Cassiodor. dec.7. n.2. de jur. patr. Maurat. dec.1.2. cap. 20 quoniam mutatio statut in beneficibus in dubio non presumitur, Lanfr. dec.13. Fastol. dec.6. & hic fit quod iure patr.

29 Statut non admittitur per non omnia. Put. dec. 379. & in dec.392. p.3. Rot. divers. in dec. 09. p.2. & in dec.254. n.2. patr. 3. lib.2. Ricc. dec.204. n.242. Quod non procederet, si concurrent scientia & voluntas ipsius Papæ;

30 quoniam tunc ejus provisiones mutatum, & præjudicant, ut tenuit Rot. in una Olfantian. capellæ 27. Novemb. 1592. coram Seraphino, ut patet in ejus dec. 131. Rice. ibi n.244. in fin.

31 Et cum in iure quo Principe detur defectus intentionis & scientie beneficium esse juris patronatus Regii, nec de eo in supplicationibus fit summi Pontificis mentio, illud Papa providerit ex capite amplissime potestatis, deficiente presentatione excelsa Majestatis intra temporis sibi à iure concessum post vacationem ex defectu scientiae notitiaeque, & ex ignorantia vacationis; potest induci, nec causari præcipio, quoniam iure communis non potest, non praescribit. Gemin. in c.1. de præscript. in 6. Paul. Caltr. in l. si ff. quemad. serv. amit. Felin. in c.1. n.9. de patr. Rum. in c. inter ceteras n.66. cod. 32. R. in. conf.28. n.7. lib.2. Bertran. conf.305. n.2. lib.5. dicit communem Rebuff. in rub. de caus. posse. num. 24. num.29. Decia. conf.54. n.50. lib.2. maxime quia pro videns iure devoluto ex negligencia patroni, illius jam non officit, nisi pro illa vice dumtaxat text. in c.2. §. & n.5. ibi, ita tamen quod eo nullum patronis prædictum iudicium impostrum generetur, de suppled. neglig. prælat.

33 Imò nec respectu iuri communis, quo summus Pontifex uitit ex capite sue amplissime potestatis; deficiente presentatione excelsa Majestatis intra temporis sibi à iure concessum post vacationem ex defectu scientiae notitiaeque, & ex ignorantia vacationis; potest induci, nec causari præcipio, quoniam iure communis non potest, non praescribit. Gemin. in c.1. de præscript. in 6. Paul. Caltr. in l. si ff. quemad. serv. amit. Felin. in c.1. n.9. de patr. Rum. in c. inter ceteras n.66. cod. 34. R. in. conf.28. n.7. lib.2. Bertran. conf.305. n.2. lib.5. dicit communem Rebuff. in rub. de caus. posse. num. 24. num.29. Decia. conf.54. n.50. lib.2. maxime quia pro videns iure devoluto ex negligencia patroni, illius jam non officit, nisi pro illa vice dumtaxat text. in c.2. §. & n.5. ibi, ita tamen quod eo nullum patronis prædictum iudicium impostrum generetur, de suppled. neglig. prælat.

35 Tum etiam, quia speciale est in Regibus Hispaniæ non currere tempus quadrimestre ad præsentandum beneficia & Episcopatus sue cōrōne, etiam si eorum officiales sejant vacationem, Regi non potest, & etiam si Rex ipse fecit, ex legitima præscriptione, qua Reges Hispaniæ tuti sunt; eo quod multis occidentibus impediti tam in bello, quam in pace, non possunt intra illud tempus præsentari; in quo ita obtinuisse testatur Cabed. tract. de patr. Regia corona c.18. à n.5. quem sequitur Nicol. Garc. de benef. 4. 10.p. c.2. sub n.34. ad fi. ubi testatur de communis praxi, quia cum

36 Rege non curatur de tempore ad præsentandum tam in Episcopatibus, quam in aliis præsentationibus, & idem cùm Regi ignorantia vacationem, & etiam scientia non currat terminus, quandcumque poterit contradicere, & reclamare præficiens ordinariis, quia semper intra terminum reperiatur, cuius contradictione nullæ redditum juxta ea quæ latissime post infinitos, quotrum nomenclatura recente Nic. Garc. de benef. 5.p. & 6.p. potest mutare, nisi aliquo extrinsecus accedente, l.3. §. ff. de acquir. posse. & quæ ibi notant Doctores, tantumque intelligunt præscriptam, quantum possit

Ergo sequitur, quod cum illa causa, ex qua summus

mus Pontifex providet hujusmodi beneficia (que re vera sunt patronatus Regii medianibus induit & concessis Apotholicis) non sit sufficiens ad causandam, & inducendam præscriptionem; non poterit se juvare ex alio. Pro quo etiam facit, quoniam quando summus Pontifex etiam motu proprio facit gratiam, consert beneficium fundans se in aliqua causa, & qualitate; gratia eis liberopretaria, & nulla ipso jure, non confito de veritate ipsius qualitatibus & causis, maximè si est talis, ut ex celsante difficultate reddetur Pontifex ad concedendum, quoniam etiam gratia concessa motu proprio non debet operari ultra retentuum, & mentem concedentis, c.2.e. de re scripti. Felin. in c.ad aures n.9. codem tit. & in c.causam de test. Decius in c.ad aures n.9. n.31. & 32. cod. tit. & conf. 407. Stapulites de lit. gratie tit. de vi & effectu clausula motu proprio, vers.7. & ult. n.3. & 4. Selva de benef. 3. part.1.2.2. qualitatis n.3. veriusq. casus. Rebuffi. in concordatis in forma mandatis Apotholicis. verb. motu proprio, pot. ultimum effectum, ver.2. non fort. Gambaro offic. legatis lib.3. n.49. Ant. Gabr. de clausulis concil. n.18. 19. & 32. & seqq. Menoch. de arbitr. lib.3. c.1. 01. n.18. Azeved. in t.1. tit. 14. 31. lib.5. recopil. Joan. Gut. conf. 1.1.15. & canon. q. lib.2. c.15. n.77. Put. de c.1. 187. 48. num. 5. lib.1. dec. 101. lib.3. ad fin. quoniam falsa existens barattio qualitas grata, vel si ipsa motu proprio fiat, vera non extiterit, perpetuo annulat ipsam gratiam, etiam si, ut diximus, motu proprio fiat. Rot. dec. 525. n.5. part. 1. diverso. Thom. Sanch. in tract. de matrim. lib.8. disputat. 21. num. 47. ergo provisiones hujusmodi beneficiorum à summo Pontifice facta, facta collatione ut sint liberae collationis, vel motu proprio, hac de causa concessae, cum nullæ sint non debent proferre, nec in consideratione ad præscriptionem, dixi supradicta, c.9. sub num. 12.

Et hinc est, ut impetrations factæ à sua Sanctoritate ex uno capite, & una causa, ipsa non existente vera, non sufficiunt ex alio capite, & ex alia causa, que tunc temporis aderat. Roman. conf. 335. incipit, circa primum, n.1. cum seqq. Felin. in c. s. n. s. de presumpt. Domin. Gemin. conf. 336. incipit super 1. dub. n.1. & 3. ac per totam. Rot. dec. 1. de rerum permisum in antiqu. alias decis. 2. nec non decimete penult. in novis, incipit Tisnia vers. sed fecit, Lancel. de attent. 2. p. c. 10. n.9. Achilles de Gras. dec. 14. de refit. spol. Rot. dec. 419. n.2. p.1. diverso. Rot. dec. 1. de censes. prob. in antiqu. Flam. Paril. de resignat. benef. lib. 10. quod n.4. quæ allegationes singulæ loquuntur in practicabilibus & elegantibus casibus.

51 Omnis namque dispositio facta sub aliquo presupposito, ipso non verificata, nec existente vero, corravit penitus dispositio, glos. celebris in l.mancipi, vers. avancandum C. de seruis frigitoris. Roman. singul. 45. Rip. in c. 2. n.39. & re script. Ruin. conf. 83. n.5. vol. 1. Socin. jua. conf. 114. n.2. vol. 3. alios citat in conf. 150. n.78. Petrus Surd. dec. 74. n.5. ac propterea concessiones, & provisiones factæ à summo Pontifice ex mera collativa causa non habent nocere sacra. Majestati, si revera ei aperteunt ius patronatus, tanquam falsa existente causa, nec ad aliam trahi possunt, cum inducta ad unum finem, contrarium non debent operari, *l. quod favore, C. de legib. & per consequens induci non potuit in hoc caso præscriptio.*

52 Rufus probatur, quod hæc indulta, & privilegiata Apotholica inducent perpetuitatem, ut probatum expressè in d. Bull. Adrian. Ibi (ac perpetuo inviolabiliter observari debere, &c.) juxta norata in l. ff. solut. matrim. l. 10. tit. 10. p.3. latè Joan. Garc. de nobilit. gloss. 1. §. 1. ibi n.25. & ipse gl. 6. sub n.3. vers. 1. & seqq. facit, & iterum in d. Bull. illorum validitatem, eff. aciam & perpetuitatem, &c. iterum illa verba, dictiorum successorum velitorum; ac iterum, (ac dictos successores

vestros) quæ inducunt perpetuitatem, & in infinitum protrahuntur, *l. cognoscere ff. de verbis. significat. Burg. de Paz. conf. 23.* unde ex hoc capite privilegium per 55 petuum esse, quoniam adsum descendentes, & successores, quia durat cum personis in ipso contentis Joan. Andr. in mercurialib. n.3. Alex. in l. & ff. solut. matrim. Egwid. Boff. de principe & privilegiis ejus à n.343. & de dictis decisionibus (tempore, perpetuo) & similibus, potius in privilegiis inducant, & illa facient perpetua, vide elegansissime plures allegans Joan. Garc. de nobil. gloss. 1. §. 1. à n.9. & iterum à n. 19. cum multis seqq. sed sic est, quod quando præscriptionem, vel aliquis aliis ac 56 continet verbum indicivum perpetuitatis; tollitur præscriptio omnino. Claud. de Seifello in l. ff. de coniunct. prime. n.11. 3. 1. 8. optimè Angel. in l. quod si nolit, §. si quid ita ff. de adiuto edidit. Bald. conf. 303. lib. 1. Zaluz. conf. 1. 5. num. 22. lib. 2. & in termino præscripti, quod ille 57 in eo opponantur verba quæ denotent perpetuitatem, tollatur præscriptio tradit confundendo Rimin. conf. 388. n.20. lib. 2. Joan. Garc. de nobilit. gloss. 1. §. 1. n.79. post prim. ergo hujus præscripti, & indulta intuitu nulla potuit aduersus coronam induci præscriptio.

Et loquendo in Regibus dicit Bald. loco mox citando, quod ad hoc ut cognoscatur dispositio an sit realis, vel personalis (inter alia) forma inficienda est: nam si tenor scriptura facit mentionem successorum ex utraque parte, ita dispositio est realis. & in rem scripta, non personalis, sed trans in successores utriusque partis, sive loquatur de successoribus hereditariorum, l. juris gentium. §. posterior ff. de patris, sive de successoribus dignitatis, & administrationis; per notata m. 1. sit quod successor, teneat. &c. id. ne prela, vices suas, hæc dicit Bald. in c. s. ante ff. de sent. & re jud. vel potius in consil. 159. super eo quod queritur, col. 1. lib. 3. referens eum sequitor Tisnia, in tract. de jur. princ. 9. 35. n.21. sed hæc 60 indulta, & præscriptio Apotholica faciunt mentionem, non solum Regia Corona qui concedunt, ut ex supra dictis patet: sed etiam de successoribus Seditis Apotholicae, ibi, per nos aut Romanos Pontifices successors nos, & sedem prædictam, &c. ergo realia sunt, & perpetua hujusmodi præscriptia, non personalia. Et quod si quando ex iuri, vel hominis dispositione res aliqua perpetua effe debent apud vocatos successores resuppetuū aliquid competit, ultra citatos tenet gloss. in l. quod si nolit, §. si quid ita ff. de adiuto edidit, ubi Bald. & Angel. idem Angel. & Imol. in l. ff. de usc. pto. Socin. conf. 36. n.11. lib. 1. & aii quis citat Tisnia. l. 1. de retract. §. 1. gl. 2. n.17. fol. 814. late Mieras de majori. p. 4. q. 21. n.20.

Defuper pro Catholica maiestate, & adversus hujusmodi præscriptions ex contrario appositis faciunt fortiter verba d. Bull. Adrian. VI. ibi nec non irritum, & inane, quidquid secus super iis quoque quavis auctoritate scienti vel ignoranter contingit attenari. (perpetuū decernimus, &c.) nam hæc clausula, & decretem irritans, inter alios effectuallissimos ejus effectus, illi potest est: ut tollat præscriptionem, & excludat, docent Felin. in c. cum access. vers. 4. limit. de constitutionib. Rebuffi. in concord. iii. de for. & irrevocabl. concord. lib. 1. in vers. plus dicit. Probos in vers. hi quæ n.7. vers. 1. sed tamen non obstat, de re script. in 6. Ant. Gabr. in comm. opin. tit. de clau. confil. 3. n.44. tollit etiam confutendum, ne dum in præteritum, sed etiam in futurum, Domin. in c. beneficio vers. nota bene, & ibi Anchara vers. sed tropone, ubi Joan. Andr. in verb. legit. vers. ff. pup. & P. Franc. vers. ex quibus nota de prob. in 6. Preposit. & Alex. in c. i. i. ff. lege, vers. 1. solvit tamen. Joan. Andr. 4. d. Bar. in elem. n.23. de elect. Prob. in c. ibi qui n.7. de re script. in 6. Feli. in c. cum access. vers. quæ rorū limites, de constitut. Roch. in c. si secundum parvum impressionem, vers. amplia modo istam conclusio nem de confusione. Rebuffi. ubi proxime, verb. plus dicit. Ruin.

Ruin. conf. 13. n. 13. vol. 1. & conf. 102. n. 11. vol. 3. gl. in c. fin. in verb. decernimus, de rebus Ecclesiæ non alien. que 64 madmodum & iustæ clausula, seu decretem irritans tollit vires sententiae, ejusque executionem impedit, Cassiodor. dec. 12. n.5. 6. & 7. de regulis Cancelleria. Sarner. in regul. de annal. q. 5. Ant. Gabr. commun. concil. tit. de clausulis. concil. 3. n.51. constat ex nostra Bullæ clausula, ibi, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis alteri jucundat, & decidunt autoritate, &c.

65 Et ratio hujus effectus clausulas irritantis scilicet

ut excludat præscriptionem, illa redditur evidens; at enim nulla huic præscriptioni datur causa, à qua possit principium affluere, cum supra dixerimus, præscriptionem suæ possessione non procedere, decretum irritans hujus est naturæ, ut non solum inficiat, & annulet titulum beneficii in contrarium collati, verum etiam & possessionem ipsam, ita ut talis possessor non possit juvari ex aliquo remedio possessor, retinendæ, nec recuperandæ, vel alia, nam talis possessor caret omni effectu. Cassiodor. super regul. dec. 7. n.3. Simonet. de referv. q. 40. n.1. & 2. Sarner. de trienni. q. 49. Rebuffi. in præ. beneficia. tit. de referv. n.40. Crescenti. dec. 4. de privileg. Lancel. de attent. 3. p. c. 31. n.92. & Rota dec. 139. n.4. p. 2. divers. Cassiodor. dec. 1. n.1. & per totam de refit. spolia. Put. dec. 196. n.3. lib. 3. Rot. dec. 510. n.5. l. 3. p. 3. divers. Mandol. positi alios in regul. Cancell. 9.3. per totam, tenet etiam Ant. Gabr. comm. concil. tit. de clausul. concil. 3. n.50. lib. 6. Prob. in c. i. ibi qui n.18. de refit. spol. in 6. Bertran. conf. 14. 2. n.4. vol. 1. Guill. Bened. in c. Raynay. verb. si abf. lib. 2. de fideicom. subtit. à n.38. Nicol. Gar. aliquos ex iis allegans in tract. de benef. 5. p. c. 1. n.4. 27.

66 Et hoc decretum talis est naturæ, ut inficiat omnia quæ sequuntur, ita ut nec effectum, nec juris fomentum habeant, c. si tempore de electione, lib. 6. ubi notat Cassiodor. dec. 1. n.7. de refit. spolia. Sarner. in tit. de annal. 9. 23. & de Grallis n. 19. Gomez. in regul. de trienni. q. 49. 7. n.3. Put. dec. 50. n.2. & dec. 396. l. 1. Ant. Gabr. ubi supra ex n.56. Rebuffi. ubi proxime, vers. ult. notanda est clausula decreti. Alex. Sciat. in extravag. ambitus. de rebus Ecclesiæ n.67. Rot. dec. 24. n.5. & dec. 149. n.2. p. 2. divers. habet namque inhibitionem implicitam inventire, 67 Callid. dec. 20. 6. ac tam privativam viam, & avocatiam potestatis concessa. Ferret. conf. 314. n.10. lib. 2. 68 operatur insuper hujusmodi decretum nullitatem ab initio. Cassiodor. dec. 12. num. 45. & 6. super regul. Cancellaria. Gomez in regul. de annal. q. 5. prope fin. Joan. Paul. dec. 14. Achil. de Gras. dec. 385. Rot. dec. 24. n.5. post princ. p. 2. diverso.

69 Hinc est, quod provisio stante decreto irritante non possit se tueri etiam remedii summarissimo possessorum, in quo nullæ exceptiones admittuntur, ut post Cassiodor. Puteum, Mandol. & alios firmat Hieron. Gonz. in regul. de men. & alteri. glos. fin. n.29.

70 Et hinc etiam est, ut ex capite decretri irritantis regulæ reservatorie mensum facta provisiones adversus eis dispositionem, hoc est, in mensibus summi Pontificis, sive nulla ipso jure, non solum quod titulum, verum & quod possessionem, quæ nihil proficit, nec aliquo remedio possessor potest juvari, cum omnino juris fomento, & admiciculo caret. Rot. dec. 3. per totam de refit. spol. in novis, & dec. 2. eodem tit. in antiqu. Bellamer. dec. 535. Lepus allegat. 29. n.1. & allegatione 51. n.9. Feli. in c. in nostra n. 12. de refit. spol. in præ. tit. de referv. tam generali quam speciali. numer. 40. plures adducit Menoch. de recuper. pos. rem. 16. quæ 35. num. 443. usque ad numerum 457. Ferret. confil. 3. numer. 18. Caputaq. deci. 325. p. 1. numer. 2. & deci. 343. num. 5. p. 3. Puteus dec. 197. numero 3. lib. 3. p. 3. divers. Hieronym. Gonzal. post alios in regul. de 72 mens. glos. 31. n.7. imo reservatione potius fortiusque est decretum irritans, glos. verb. provisionem, in c. si eo Salgado de Protect. Reg.

tempore 45. de elect. lib. 6. Cassiodor. deci. 3. de a. cretis in reservatione.

Et magis in nostris terminis, & proposito facit, quod si Cardinalis habet indultum, seu privilegium providendi beneficia aliquibus diœcessis, cum clausula irritans, provisio beneficia facta per ordinarium erit nulla ipso jure, etiam si Cardinalis non provideret de eo, secundum Cassiodor. dec. 1. de refit. spol. Felin. in c. cum ex officiis de præscript. & est decimum per Rotam apud Guidobonum dec. 56. in manuscriptis, referit Nicol. Garc. de benef. 5. p. 5. n. 3.

Quare per collationes etiam effectuatas factas con- 74 decreta decretum irritans, positum in privilegio seu indulto, non adquiritur quasi possessio conferenti. Garc. ubi proxime num. 102. Crescenti. dec. 4. de privileg. in fin. vide etiam n.83. & seqq.

75 Et idem per collationem etiam effectuatas factas con- 75 patronus in possessione præsentandi, ita Garc. ibi n.10. & 99. Put. dec. 189. lib. 1. Ferret. conf. 210. n.8. Flores de Men. q. 10. n.64. cum Calderino conf. 15. de jur. patr. Decius conf. 126. & Burgi Bocacio de remedis pess. 11. n.39. ergo evidenter sequitur, ordinarium per neutrā horum beneficiorum collationem, etiam de facto effutum, habere potuisse actum ullum polivitum.

Quod corroborat etiam ex alio capite prefato 76 clausula Bullæ Adriani VI. scilicet ex clausula (sublata) ibi posita, qua illa est, & sic per quoquecumque tam delegata, quam ordinaria, & mixta auctoritate fungentes judices, ubique judicare cognosci, & decidi debere sublata eis, & eorum cuilibet quavis alteri judicandi, & decidendi facultate, &c. quæ clausula (sublata) est maxima potentia, claudens ora judicibus, ne alii 77 ter decidere possint, & admit partibus in totum facultatem oppendi contra constitutionem, gratiam vel privilegium, de qua per Cassiodor. dec. 10. n.3. super regul. Caroli Ruiz. conf. 76. sub n.9. vol. 5. & conf. 21. sub n.15. ante fin. Gundzial. Villadieg. in tract. de legat. p. 1. q. 7. n.3. Put. dec. 50. n.3. lib. 1. & dec. 277. in fin. lib. 3. Caputaq. dec. 134. n.4. & 128. p. 5. Rebuffi. super concordatis. Fran. tit. de forma & aere voc. concordatorum stabilitate, post prim. vers. 8. vult. judic. Mando. in tract. de morior. q. 60. n.44. super verb. sicut super quoquecumque judicis, idem Mando. in conf. 57. n.3. & conf. 63. n.1. & an pro- 78 ceffus, etiam non opponantur dicti clausula (sublata) sit ipso jure nullus, per doctrinam Joan. Andr. in addit. ad Speculit. de sent. §. justa sub n. 5. in glos. verb. & est Alex. plene cum multis in l. 1. sublata n.2. & 3. ff. ad Trebell. Decius conf. 276. incipit in causa que luce agitur, sub n.3. vers. sed prædictis minime obstantib. Marchefanus de commissi. p. c. 8. de commis. aperiotionis oris à n.14. ultima in possessione, quid si opponantur à parte du- 79 bium esse, quod sit ipso jure nullus processus, videndum Gonz. de alter. g. 66. an. 13. & seqq. & n.45. quod con. 80 in regul. de men. & alteri. glos. fin. n.29.

71 Et hinc etiam est, ut ex capite decretri irritantis regulæ reservatorie mensum facta provisiones adversus eis dispositionem, hoc est, in mensibus summi Pontificis, sive nulla ipso jure, non nullus processus, videndum Gonz. de alter. g. 66. an. 13. & seqq. & n.45. quod con. 80 in regul. de men. & alteri. glos. fin. n.29. Ut quædam huius capituli, ut flante d. clausula (sublata) à processu appellationi interpositæ, sit utique deferendum, etiam in iis judicis sui natura inappellabilibus, cum ratio appellandi sit in promptu ex his, quæ dicta sunt c. superiori.

Et cum stante d. clausula (sublata) non possit dici, 81 nec opponi, etiam per viam replicationis aliquid contra dispositionem, qua illa continetur. Put. dec. 277. in-

cipit in una Hispan. sub n.1. lib. 3. ita non poterit op-

poni de regulis Cancelleria, quæm sit favorabiles,

ut bis decimul fuisse in Rotæ testatur. Gonz. ubi prox-

ime n. 9. qui n.12. dicit, ut etiam in iudicio possessorio 82

summarissimo manutentionis oblet d. clausula, ut per

Put. dec. 50. num. 5. lib. 1. testaturque ipse Gonzal. de 83

dubius decisionibus Rotæ, quem latè de materia &

effectu hujus clausulæ (sublata) &c. vide per totam can-

dem glosam.

Et utraque clausula, tam hæc (sublata) quam 84

N. n. (irritans)

(v. itam) superius dicta ligat, & affect ignantes, ut per eum ibi in n.8. & gl. s.18. etiam non sint apponita verba nostra. Bullæ, ibi, scient, vel ignorante contigerit attentari, &c. ubi plurimos adducit, & facit text. in si eo tempore 43 de elect. 6. quodam 40 de proben. in 6. c. dudam, c. penult. de concess. probend. lib. 6.

85 Ex quibus evidenter appare, quod imprecatioes, concessiones & provisoes Pontificales factæ de beneficiis, quæ revera sunt juris patronus Regi tangentibus objecta dictæ clausulæ irritant, & ejus potestati, tanquam quæ nullæ non potuerunt causare præscriptionem, nec habere principium, quoniam certissimum est dictum decreatum irritans ipsum Papam, & ejus successores ligare, ac comprehendere, maximè, adductis verbis, quibus in nostra Bulla Adriani VI. ibi, per nos aut Romanos Pontifices successores nostros, &c. ut per text. in elem. cum ei quem in i. respons. de confess. probend. dicit ibi Archidiac. ab. 3. Franc. n.2. Ant. G. br. in t. de claus. conclus. n.3. n.4. 5. & 7. Philip. Probus in c. ibi qui n.5 de rescript. in 6. Philip. conf. 37 n.2. & 3. vol. 4. Gromo. in tr. de indulvis Card. § a quoque ex n.15. Caffiad. dec. 2. n.2. de decreto, in reservat. Moheda. dec. 21. n.1. de proben. Pue. dec. 141. l.2. Caputq. dec. 82. n.1. p.2. Rot. dec. 206. n.2. & 3. p.1. divers. Aymon. conf. 3. n.17. & 26. idem. Pat. dec. 191. lib. 3. & dec. 418. lib. 2. Ant. Gabr. d. conclu. 3. num. 62. ubi plura eleganti cumulavit circa hoc decretum irritans per ampliationes, & limitationes.

87 Insuper & pro hac parte facit, quoniam concessiones & provisoes horum beneficiorum juri Regio patronati competentium nullæ fuere ipso jure, flante earum revocatione præcedente, cum sint subiectæ clausulæ derogatoriae, contentæ in d. privilegio Adriani VI. ibi, (quascumque literas Apostolicas desuper quomodolet pro tempore concessas, etiam quascumque derrogationes, quoniamvis jurum præsentandis, seu nominandi, etiam cum quibulvis efficacissimis clausulis in se contentis, nullius roboris, & momenti existere, 88 &c.) quæ clausula derogatoria annulat subsequentes dispositiones contrarias, ut ex patet, & probat text. in l. si quis in prin. 22. ff. de legat. 3. ubi gl. verb. accipiat. l. 22. tit. 22. p.6. l. si mibi & ibi. 12. § in legatis ff. de legatis 1. text. in c. literis § certum, de dolo & contum. text. in cunico, § nos super hoc de excessibus Pralatorum in 6. traditum post scribentes ibi Dinus in c. quod semel n. 14. cum seqq. de reg. jur. in 6. Gomez in c. 1. n. 15. de confit. in 6. Covarr. in rubrica de testam. 2. p. n. 19. Manticus de conseq. lib. 2. tit. 8. a. n. 1. Hier. Gabr. concl. 6. n.27. l.2. & de ratione Bart. in d. l. si quis in prin. fab. n.4. & 5 Rom. conf. 418. pub. n.9. Paris. conf. 42. n.26. lib. 4. Gozad. conf. 9. incipit in hac causa n.26. & 63. Caffiad. dec. 35. n.8. super regulis. Rota dec. 137. p.1. divers. dicentes, quod clausula derrogatoria flante in prima dispositione futura sequens dispositio contraria non valet, nisi ius specialiter mentionem faciat, quæ secunda derrogationes & mentions cessant in nostro casu, cum etiam sublatæ sunt expressæ, ibi, etiam quascumque derrogationes, &c. 90 & ibi, etiam cum quibulvis efficacissimis clausulis, &c. quæ dicitur clausula derrogatoria derrogatoriarum, ut colligit ex Doctoribus in d. l. si quis in princ. & Paul. Castr. conf. 278. p. 1. si dubitabilis ante f. versic. item continet aliam derrogatoriæ illius derrogatoriæ, & in versic. patet enim l.1. Feder. de Senis conf. 233. casus talis est. Decius conf. 165. viso tenore num. 1. Parisius conf. 42. sum. 15 in f. lib. 4. & tunc in secunda dispositione contraria non sufficit, ut sit derrogatio, & mentio de clausula derrogatoria primæ concessiois, sed etiam debet fieri de clausulis derrogatoriis, ut post Bart. in d. l. si quis in princ. & alio tradit. Pat. dec. 109. in una Zamoren. num. 4. lib. 1. Paris. conf. 42. num. 15. & 16. lib. 4. Gozad. conf. 9. n. 24. Covarr. in rubrica de testam. 2. p. pub. n. 20.

appositum

91 Sed iacra Catholica majestas (ut certum est) non tractat de nova acquisitione, sed de conservando jure, sibi ex Apostolicis iudicatis competente in beneficiis consistorialibus, ergo per usum partis debet retinere, & conservare jus in omnibus, de qua doctrina videtur eius est. Avend. de exequ. mand. 1. p. c. 1. sub q. 25. versic. intercess. tamen, ubi dicit, post plures ab eo citatos, quod habens merum imperium ex privilegio, si in uno actu exerceat jurisdictionem, totius privilegii jus conservat, ut secus sit in præscriptione, quia tantum intelligitur præscriptum, quantum possidit, vide num. 113. statut.

100 Secundò facit, quod Cæsarea Catholica majestas eius indultis majori parte usus est (prout cum actis patet) sed usus privilegii in parte illud operatur, ut quamlibet præscriptionem adversus illud inductam, penitus interrupat, probant eleganter Rim. conf. 388. n. 25. lib. 2. sequitur Joan. Garc. in tr. de nobilit. gl. 1. § 1. n. 79. ante fin. ergo dicendum venit, quod, vel ordinariorum præscriptio adversus hujusmodi privilegia non 101 potuit habere principium, vel si habuit, illum statim semper ac continuo interrupit, ita ut nullo tempore perfici valuerit inceptione.

102 Per usum eorum in ceteris beneficiis hujus speciei 113 retinet, & conservat ea privilegium, quod aliud, in quo usus non fuit; enim vero in his, in quibus adest titulus, per usum partis retinetur universum jus quodlibet species sub eo contentas, juxta Bar. doctrinam in l. 1. §. si quis hoc interdil. § de itinere atque privato. sequitur Angel. in Luna est via, de Jerv. rufi. prædior. Bocri. dec. 227. n.4. & hinc est, quod si quis habet confessionem à superiori, usus jurisdictionis in una parte tribuit usum in alia, conservatur universem jus, ut per Bart. docet Paul. Castr. in l. imperium ff. de juris dñi. omn. jud. Ant. de Butr. in c. si de cau. poss. & prop. Abb. in c. cum olim de præscript. Fel. in c. audit. in 1. declarat. in eod. tit. additio. ad dec. Capelle Tholof. 322. Jacob. in l. more ff. de juris dñi. omn. jud. idem Fel. in c. cum ex injunct. de hereticis, & per B. in d. l. si quis hoc interdil. ex Chassaneo optimè dicit Ant. Gabr. comm. concil. lib. 5. concl. 2. de præscript. n. 18. latè enim & optimè Tiraq. in tr. primog. q. 39. per totam fol. 590. Maresc. var. refutat. c. 1. n. 34.

103 Qui omnes inferunt ad præscriptions, quod cum usus concessionis in una parte tribuat usum in alia, pariter præscriptio, & consuetudo in una extendit ad aliam, igitur dicendum venit, quod can. sacra majestas 104 indulto fuisse usus in beneficiorum consistorialium ibi concessorum majori parte, & in illis, quoties se obtulit vacatio, prætentavat per tot annos à tempore indulti, quod cæteras illius generis species (cum censetur ut) extendi debet, necessariò præscriptio tot temporis usitata validitas est, non vero ex adverso proposita, cui & juris regulæ tot resistunt, impediantque ortum, & principium, ex supradictis.

105 Et facit quod dicit Mart. in tr. de juris dñi. l. p. cap. 26. num. 79. quod Regnum, cuius aliquæ civitates imperio patent, ei totum subiectum censemur, quia sufficit pars tantum habere pacificam possestionem, ut totius eam haberi intelligatur, juxta l. 3. ff. de acquir. poss.

106 Insuper & quinto facit, quod quando agitur de conservatione juris, non verò de acquisitione, nihil curamus de regula illa scilicet; tantum præscriptum, quantum possestionem, sed per usum in parte conservamus nobis jus in toto, quod olim competitabat, quia aliud est

107 acquirere, aliud conservare; text. in l. u. est via ff. de serv. rufi. præd. ubi gl. verb. servati, text. quem dicunt Doctores egregium in l. 1. §. si quis hoc interdil. ff. de itiner. atque pri. Gratius conf. 61. n. 28. lib. 1. Ruin. conf. 217. lib. 1. n. 7. Decius conf. 271. n. 7. optimè itaque Joan. Garc. in tr. de nobilit. gl. 7. n. 6. & gl. 1. §. 1. n. 79. ante

Salgado de Protec. Reg.

N 2 m. 58